

Nicolae Kőmives, **Autoportret în zgomotul oglinzii**

atîta liniște ghețuri alunecînd
și-n cercurile sîngelui se liniștește
chipul
umbră deasupra fîntînii
nu flacără.

între aripi și-n țara cărnii
omida devine punte fosforescentă
latru sau noaptea
privesc din alt trup atîtea pietre
să mă strige întru asemănare.

iubește!
fîntîna nu are niciodată odihnă.

Autoportret în zgomotul oglinzii, editura Aletheia, Bistrița, 2000